

929

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 5 kwietnia 1952 r.

w sprawie czasu przechowywania dokumentów celnych, rejestrów i ksiąg celnych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokumenty celne, które nie są dowodami kasowymi, rejestry i księgi celne, z wyjątkiem wymienionych w §§ 2 i 3, podlegają przechowywaniu przez 3 roczne okresy kalendarzowe po roku, w którym zostały sporządzone (wypełnione).

§ 2. Księgi składowe wraz z ich załącznikami, przewidziane w § 64 ust. 3 załącznika do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej (Dz. Urz. M. S. Nr 5, poz. 89), podlegają przechowywaniu przez 5 okresów rocznych.

§ 3. Dokumenty celne, związane z odprawą celną przesyłek pocztowych, podlegają przechowywaniu przez 2 okresy roczne.

§ 4. Dokumenty celne, rejestry i księgi celne, potrzebne do prowadzenia spraw będących w toku postępo-

wania, podlegają, jako materiał dokumentacyjny, przechowywaniu przez okres czasu przewidziany dla tego typu spraw, nie krócej jednak niż przez okresy przewidziane w §§ 1 — 3.

§ 5. Uchyla się następujące przepisy:

- a) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1936 r. o przechowywaniu akt we władzach i urzędach skarbowych (Dz. Urz. M. S. Nr 21, poz. 651) — pkt 21 grupy II oraz pkt 9, 10 i 11 grupy III § 4,
- b) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej (Dz. Urz. M. S. Nr 5, poz. 89) — § 99 załącznika do wymienionego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede

930

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 czerwca 1952 r.

w sprawie należności za dzierżawę nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, użytkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie ust. 15 uchwały Nr 135 Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie uzdrowienia finansów spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zarządza się, co następuje:

I.

§ 1. 1. Dla użytków rolnych jednostką podstawową do ustalania czynszu dzierżawnego jest hektar. Wysokość czynszu za 1 ha ustala się w granicach od 0,5 do 3 q żyta, w zależności od warunków ekonomicznych (poblizie skupisk ludzkich), jakości gleby, rodzaju użytków (łąka, łąka, pastwisko, nieużytek itp.), warunków klimatycznych i wysokości nad poziomem morza (okres wegetacyjny, góry itp.), kultury rolnej oraz specyficznych przyczyn mogących mieć wpływ na rentowność dzierżawionych gruntów.

2. Od budynków związanych z gospodarką rolną nie ustala się dodatkowego czynszu, o ile są użytkowane wyłącznie do celów z nią związanych.

§ 2. Dla zakładów i gospodarstw ogrodniczych obowiązują stawki przewidziane w instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 czerwca 1945 r. jako dolna granica ustalonego czynszu dzierżawnego.

§ 3. Za wody zarybione wysokość stawek czynszu dzierżawnego ustala się według niżej podanej tabeli od 1 ha lustra wody w stosunku rocznym:

Położenie	Stawka zasilań	
	wodami opadowymi	wodami przepływowymi
1) we wsi	200 kg żyta	150 kg żyta
2) wśród pól	150 „	100 „
3) wśród łąk i pastwisk	100 „	100 „
4) w lasach i na torfowiskach	75 „	75 „
5) dla jezior położonych na własnym obwodzie rybackim	10 kg żyta	

§ 4. 1. Od zakładów przemysłu rolnego ustala się czynsz dzierżawny oddzielnie za obiekt przemysłowy wraz z budynkami przemysłowymi i gospodarczymi, „związanymi z produkcją przemysłową, i oddzielnie za